

Dabingová dílna s Českou televizí

Premýšleli jste někdy nad tím, kolik je v animovaném filmu zvuků? Třeba šplouchání vody, klepání na dveře, zpěv ptáků, otevření vrat a samozřejmě řeč. Tohle všechno se musí před promítáním filmu vyrobit. Chtěli byste se naučit jak a máte chuť si vyzkoušet práci dabéra? V naší dílně vás to naučíme!

(foto: René Volfik)

Anna Franková se dnes promítá v češtině!

Napjatě očekávaný snímek *Kde je Anna Franková?* od Ariho Folmana, autora *Valčíku s Baširem*, jsme na poslední chvíli získali v českém znění s anglickými titulky. V této verzi bude dnes v 10.00 v Cinema City (sál 4) promítat. Pokud tedy máte děti věkové kategorie 10+, určitě doporučujeme!

Studentské znělky jsou letos z Hollarky

Každý rok dáváme šanci studentům některé z českých animačních škol, aby si zkusili vytvořit festivalovou znělku. Vybrané pak – spolu s oficiální znělkou Anifilmu – promítáme před projekcemi. Letos můžete vidět znělky studentek z VOŠ Václava Hollara (obor Interaktivní grafika). Vytvořily je Lucie Mudráková (Žvejka), Marika Woronycová (Spojení), Anna Sichrovská (Honem!) a Ema Reisenauerová (Emoce).

Aplikace

Kompletní festivalový program neustále k dispozici, detailní přehled filmů včetně termínů a místa projekce, mapa festivalových míst s navigací, rezervace vstupenek, osobní kalendář, festivalové novinky...

Festivalové centrum Zámek – Felberova 1/2

Akreditace / Ticketing / Festival shop / výstavy a instalace

Úterý – Sobota: 8.30 – 20.00
Neděle: 8.30 – 15.00

iQLANDIA / Dabingové studio
ČT / Coffee Corner / Škola animace
Powered by Nadace PPF

Úterý – Sobota: 9.00 – 18.00
Neděle: 9.00 – 16.00

Festivalový deník

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2022.

Texty Malvína Balvínová
Rozhovory Natalia Kozáková
Překlady Lukáš Wicha
Design Jan Šimsa

**Jára Plachý
Bill Plympton
Hisko Hulsing**

speciální festivalové podcasty
poslouchajte exkluzivně
na webu

f-a-t.cz film animace teorie

a dalších podcastových platformách

ANIFILM LIBEREC 2022

FESTIVALOVÝ
DENÍK
SOBOTA
14. 5. 2022

Stas Santimov: Na své diváky myslím vždy

Ukrajinský výtvarník, režisér a autor temných gif animací Stas Santimov zasedá v porotě, jež vybere nejlepší videoklipy a abstraktní a nenarativní animace. Hodnotit musí na dálku, neboť ani přes usilovnou snahu se festivalu nepodařilo tohoto ukrajinského tvůrce do Liberce dopravit. Režisérovy makabrozní animované smyčky jsou denně k vidění v rámci Gif Art instalace v Redernovském křídle Libereckého zámku. V rozhovoru vypráví o své cestě k gifům i o tom, jak vznikaly jeho projekty *Náboje* či *Eluvium: Regenerative Being*, které dnes můžete vidět v nesoutěžním pásmu *Východní přísliby: Ukrajina* věnovaném ukrajinské animaci.

Kdy jste se začal zajímat o animaci?

K animaci jsem poprvé přičichl, když jsem začal pracovat v herním průmyslu. Dělal jsem kreativního ředitele v jednom herním startupu, vývojářském studiu s názvem Hooligans Entertainment. Studiu ze začátku nemělo žádné animátory, tak jsem se přihlásil na pozici 2D výtvarníka, i když jsem tehdy neměl vůbec ponětí, jak se animuje. Takže jsem se to musel začít učit za pochodu v práci. Ten tvůrčí proces mě tak bavil, že jsem se rozhodl do něj ponořit hlouběji a nakonec jsem svou krátkou kariéru ve vývoji videoher úplně opustil a zcela přešel na animaci. Nicméně animaci jsem nikdy nestudoval, protože v mém rodném městě Dnipro žádná škola, na které by se animace učila, není. Pár takových škol je v Kyjevě, ale já se všechno naučil sám za pomoci různých animačních programů a tutoriálů.

Pracujete s ruční 2D digitální animací, která někdy vypadá jako ručně malovaná. Můžete nám popsat, jak vaše filmy vznikají po technické stránce?

Jasně. V podstatě všechna jednotlivá okénka malují ručně ve Photoshopu a veškerá postprodukce a úpravy pak probíhají v After Effects, ale to se týká jen větších projektů, například když vytvářím krátké filmy. Ke GIFům, které tvoří převážnou část mé tvorby, v podstatě nic moc nepřidávám. Takže ano, své filmy tvořím digitálně, ale zároveň jsou kompletně ručně kreslené.

Zvažoval jste někdy, že byste vyzkoušel jiné techniky? Například ploškovou nebo loutkovou animaci?

Ani ne, já ostatním technikám nerozumiím. Abych je mohl vyzkoušet, musel bych se o nich nejdříve všechno naučit úplně od nuly.

I když můžete být považován za velmi mladého autora, máte již nyní výrazný, charakteristický a snadno rozpoznatelný

Tipy na dnešní den

Velká sýrová loupež
16.30, Cinema City 1

Kulturní český středometrážní (padesátiminutový) snímek pro děti natočil Václav Bedřich podle francouzského bestselleru *Velké sýrové spiknutí*. Tři myši, žijící v kině, se inspiroují filmy, co na plátně denně vidají, a rozhodnou se jako neo-hrození gangsteři podniknout největší sýrovou loupež všech dob.

Pěnová koupel
16.30, Cinema City 4

Pravidelní návštěvníci Anifilmu vědí, že každý rok uvádíme jeden zrestaurovaný film v sekci *Oprašovaná klasika*. V posledních letech oprašujeme především snímky z ostatních visegrádských zemí. Letos padla volba na maďarský, zběsilý a kolážovitý muzikál o ženichovi, který se rozhodl vzít zpátečku.

Šálení
17.00, TUL – Aula G

Filmografie Billa Plymptona, čelního představitele americké nezávislé animované scény, je nesmírně široká. Bill se letos účastní Anifilmu jako porotce a pro diváky vybral i něco ze své celovečerní tvorby. Dnes uvádíme výtvarně světoznámý „plymptonovský“ provokativní *Šálení* (2013), které na festivalu v Annecy získalo cenu poroty.

ZA FINANČNÍ PODPORY

HOSTITELÉ

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNER

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

VÝZNAMNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

styl. Nežřídka používáte tlumené barvy, které vám pomáhají vykreslit tajemnou, groteskní či ponourou atmosféru a ve svých filmech často pojednáváte o temných tématech pramenících z lidského podvědomí a používáte výjevy jako z nočních můr. Je pro vás osobně důležité zabývat se strachem a temnotou?

Ne, neřekl bych, že je to pro mě nějak osobně důležité. Jednoduše mě tato témata obecně velmi zajímají a někdy mohou působit dokonce dětinsky a ne jen děsivě. O tématech, která ve svých filmech ztvárňuji, zpravidla nijak zvlášť nepřemýšlím. Obvykle mě prostě zničehonic napadnou a já mám pak potřebu s nimi dále pracovat.

Myslíte při tvorbě svých filmů na diváky a na to, jak budou na film reagovat?

Samozřejmě. Na své diváky myslím vždy, když tvořím nějaký film. Zatím jich tedy moc nemám, ale zdá se, že se mé filmy některým lidem líbí a dělají jim radost. Alespoň tedy doufám, že ano. Zatím jsem stále v podstatě na začátku své kariéry, tak doufám, že mi diváci budou postupně přibývat.

Máte rád horory? Je pro vás tento žánr zdrojem inspirace?

Není to můj oblíbený žánr, mnohem raději mám krimiseriály, jako je například Volejte Sualovi, Rodina Sopránů nebo Perníkový táta. A taky jsem velký fanoušek filmů Nicolase Windinga Refna, ale ty mě inspirují z filmového hlediska, ne z hlediska animace.

Často pracujete s GIFy, krátkými animovanými sekvencemi. Jak jste se k tomuto formátu vůbec dostal?

Já jsem se vlastně na dráhu animátora vydal tak, že jsem začal tvořit GIFy. Řekl bych, že je tvoří většina animátorů, koneckonců práce se smyčkami patří k našemu povolání. Tenhle formát jsem měl vždy moc rád. Dokonce jej mám raději než tradiční krátké filmy, protože GIFy mají vlastní specifická pravidla a rytmus. Kdybychom klasickou animaci přirovnali k literatuře, pak na GIFy by se dalo pohlízet jako na poezii. Nicméně zatím není mnoho platform pro jejich distribuci ani festivalů, na kterých by se uváděly, což je, myslím, důvod, proč je většina animátorů dělá jen tak pro zábavu.

Dá se tvorbou GIFů vůbec nějakým způsobem uživit?

Řadu let jsem si je jako spousta dalších autorů tvořil jen pro zábavu a k tomu jsem dělal hodně reklam, abych si něco vydělal, ale nedávno si začaly získávat

na oblibě, takže teď je můžu dokonce prodávat, zvlášť ve formě NFT. Digitální umění obecně je poslední dobou na vzestupu, protože to není něco, co si můžete pověsit na zeď. Díky blockchainovým technologiím nyní digitální umění získává stejnou hodnotu, jakou tradiční umění mělo vždy. Navíc se dá taky sbírat. A mnozí umělci, kteří tvorbou svých mistrovských děl stráví celý život, si to opravdu zaslouží. Digitální věk přináší nové příležitosti.

The Surrogate (Stas Santimov, 2021)

Viděla jsem také několik vašich projektů, jako je například Dogfaced, které jste pojal jako 360° pohyblivý komiks – čím se tato zkušenost lišila od toho, co děláte běžně?

Projekt Dogfaced vlastně pořad není dokončený, ale už na něm ani nepracuji. Chtěl jsem vytvořit GIF – tedy formát, na který jsem zvyklý – ale zaexperimentovat si přitom s 3D grafikou (protože se technologie pro virtuální realitu a podobně zrovna dostávaly do módy). Pozorovatel by měl možnost nahlížet do různých scén a dívat se z různých úhlů. Celkem jsem plánoval udělat deset scén, ale nakonec jsem udělal jen jednu a pak jsem projekt ukončil. Popravdě šlo spíše o experiment. Dělal jsem to manuálně jako klasickou malbu, ale celou animaci jsem mnohokrát testoval v přehrávači GoPro VR Player. Hodně lidí se mě ptalo, jak se mi to povedlo, protože to tehdy bylo dost jedinečné, ale krátce na to Photoshop přišel s nástrojem Spherical Panorama, který tenhle způsob tvorby výrazně usnadnil. A proto jsem o ten formát ztratil zájem – pracovat na tom projektu mě lákalo, dokud to bylo obtížné, protože mám hrozně rád výzvy.

Také jste natočil animovaný videoklip k písni The Regenerative Being hudebníka vystupujícího pod jménem Eluvium. Kdo přišel s prvotním nápadem na tento videoklip a jak se vám s hudebníkem spolupracovalo?

Spolupráce s Eluviem byla moje první profesionální zakázka. Nahrávací společnost Temporary Residence Limited, která vydává jeho alba, mě kontaktovala s tím, že viděli mé GIFy a chtěli by, abych něco obdobného vytvořil pro Eluvia jako videoklip. Poslali mi nahrávku skladby The Regenerative Being a ani na mě neměli žádné požadavky, takže jsem byl pořádně překvapený. Pro mě to byl dost velký projekt, ale přesto jsem na něj kývnul, i když trochu zdráhavě. Abych

byl upřímný, několik měsíců jsem totálně proprokrastinoval a nedařilo se mi přijít s žádným nápadem. Chvilí jsem doufal, že na mě zapomenli, ale nezapomněli. Nakonec jsem jim navrhl, že ten projekt zrušíme, ale oni dokonce souhlasili s tím, že odloží termín vydání alba, jen abych ten videoklip stihl udělat. Tak jsem se vzpamatoval a v hlavě se mi konečně začala vyjasňovat představa jakéhosi tajemného místa plného podivných lidí, kteří jsou ve skutečnosti jen duchové, co tam už dlouhá léta žijí. Samotná tvorba videoklipu mi pak zabrala jen tři měsíce. Spěchal jsem s tím, protože jsem se styděl, že kvůli mně už museli odložit vydání alba o několik měsíců. To bylo z mé strany neprofesionální, nicméně to byla moje vůbec první zkušenost s takovou spoluprací. Samotná spolupráce probíhala úplně hladce, labelu a hudebníkovi jsem poslal pár storyboardů a oni všechny moje nápady odsouhlasili, aniž by k nim měli jakékoli připomínky. Vymyslet video k ambientní hudbě bylo dost obtížné. Ta skladba je dlouhá asi sedm minut, nemá žádný text ani rytmus a pro mě bylo hodně těžké přijít na správnou vizuální náladu, která by k ní pasovala. Co je zajímavé, málokdo v něm pozná videoklip. Většina lidí si myslí, že je to krátký animovaný film, ke kterému byla ta hudba složena jako soundtrack. Proto se často dostává do soutěžních výběrů krátkých filmů, místo aby bylo zařazeno mezi videoklipy.

Co vás inspirovalo k natočení filmu The Surrogate, který se dostal do výběru Vimeo Staff Pick?

The Surrogate je můj první nezávislý krátký film, protože má předchozí díla byla převážně komerční nebo experimentální povahy. The Surrogate jsem chtěl pojmut jako skutečný film se zápletkou a prvky konkrétních žánrů, nechtěl jsem, aby to byl jen další pohyblivý komiks. The Surrogate úmyslně postrádá jakékoli tradiční „animační triky“, protože jsem chtěl, aby působil, jako kdyby byl natočený se skutečnými herci. Měl jsem za to, že tento realismus ještě umocní napjatou atmosféru filmu. „Animákový“ vizuální styl by napětí ve filmu naopak hodně oslabil. Závěrečná scéna odkazuje na něco, co se mi stalo, když jsem byl ještě dítě. Byl jsem jednou sám doma, protože máma šla do salonu krásy. Vrátila se tehdy až pozdě večer s jakýmsi šíleným osmdesátkovým účesem a líčením a já si dodnes pamatuji ten strach, který jsem jako dítě v prvních minutách poté, co se vrátila, pociťoval. Tahle vzpomínka se stala základem pro ten film. Někdo, koho dobře znáte, přijde k vám domů, jenže vy si uvědomíte, že je s ním něco v nepořádku. Že za tváří toho člověka se skrývá někdo jiný.

Projekt jsem zafinancoval kompletně sám a taky jsem vytvořil všechny prvky a zastal na něm veškerou práci včetně zvukového designu a podobně. Dělal jsem na něm ve svém volném čase o víkendech, zatímco jsem pracoval pro jednu reklamní agenturu, a myslel jsem si, že ho nikdy nedokončím. Ale pak se ta společnost zničehonic položila, což je u startupů běžná věc, a já měl najednou dost volného času i našetřených peněz, abych se práci na The Surrogate mohl začít věnovat naplno. Film jsem dokončil

Ilja píše Anifilmu – V. část

Se svolením svérázného českého režiséra Ilji Nováka, který se bohužel nemohl v Liberci festivalově vyskytnout, uvádíme alespoň ukázkou z jeho neméně svérázné korespondence s naším programovým ředitelem Pavlem Horáčkem. Dnes se dočtete o filmu Veselé Vánoce aneb Karlíkovo zimní dobrodružství.

Vážený kolego,
mající na starost mne – coby exponáta

Dál jsem se potácel s těma Luxama a začal jsem makat na těch Veselých Vánocích aneb Karlík... No - v koncu Karlíka po všech hrůzných peripetiích odvezou soudruzi SNB v antonu pryč coby přemoženého teroristu a začnou rodinný Vánoce bez zavřeného Dítěte?! Takle jsem

v únoru 2020, kdy byl uvalen jeden z největších lockdownů a bylo velmi obtížné jej jakkoli propagovat nebo posílat na filmové festivaly. Nicméně jsem se propagaci svého filmu opravdu seriózně věnoval a dokonce jsem si vedl seznam festivalů, na které byl vybrán. Covid festivalový život značně změnil. The Surrogate byl promítán na spoustě festivalů, ale osobně jsem jej měl možnost uvést jen na několika málo z nich na Ukrajině. Úspěch zaznamenal taky na různých internetových akcích, například na internetové hororové platformě ALTER na facebooku, kde nasbíral rekordní počet zhlédnutí (v tuto chvíli 12 milionů).

Hodně mě zaujal také váš počín Bullets, který mi připadá jako nesmírně působivý projekt. Jak se to vlastně seběhlo, že jste se dostal k práci s básněmi napsanými předškoláky? Byl jste během realizace tvůrčího procesu s jejich dětskými autory osobně v kontaktu?

Oslovil mě Josh Kun, ředitel společnosti, která natáčí dokumentární pořady. Spolupracoval v té době s Nancy Kangasovou, učitelkou, která děti ve své školce učí psát poezii a s níž rozjel projekt „Preschool Poets“ neboli „Básníci ze školky“, na nějž vybrali peníze na Kickstarteru. Vznikl z toho seriál, ve kterém osm animátorů z celého světa přivedlo pomoc animace k životu básně těchto dětí. Já dostal báseň s názvem „Bullets“ neboli „Náboje“, která v této strašné době působí velmi relevantně. Bohužel jsem se s žádným z těch dětí osobně nespojil, ale viděl jsem alespoň pár fotek z premiéry, která se odehrála ve škole a kde se spolu se svými rodiči mohli na tento seriál vycházející z jejich básní jako první podívat. Bylo to velmi dojemné.

ten film smíchal a šlo to na schvalování... A Jura Kubíček volal, že je Pixa zasejč ze mne na mrtvici, jelikož SNB nezatýká děti o Vánocích. A mám změnit konec - nechť se v dramatickém oblouku zjeví katarze-Prozření!

Já byl teda naštvanej navýsost... A domluvil jsem se s Kubíčkem, že originál míchačku vyjedem do kopie - pro archiv a strýčka Příhodu a já zpytlíkuj konec jinej, ať má firma satisfakci! Takže ti blbí Esenbáci Karlíčka v antonu odvezou - ale pak si uvědomí, že pan Pixa má o nich jiné vánoční smýšlení, takže ho zasejč v antonu přivezou zpět k tatínkovi a mamince a von se klouček zdemoluje pukem v rodných zdech zborcených ---- a začnou Vánoce dle pana Pixy! A to už asi posléze boss resignoval, jelikož tato

Máte nějaké filmaře nebo umělce, se kterými byste někdy v budoucnu rád spolupracoval?

Problém je, že já na spolupráce opravdu moc nejsem. (smích) Při práci mi nejlíp vyhovuje taková ta animátorská samota. Moc rád mám kolem sebe rodinu a přátele, ale když pracuji, tak se chci opravdu soustředit a vyhnout se čemukoli, co by mě rozptylovalo. Navíc je pro mě důležité, abych měl tvůrčí svobodu, což může být problém, když spolupracujete s někým dalším.

A poslední otázka - jak jsou na tom v současnosti ukrajinští filmaři? Existují nějaké kolektivní animátorské iniciativy a podobné? Můžeme jim nějak pomoci?

Jak je to s ostatními umělci, nevím. Já zatím zůstávám v Dnpru, ale má žena se synem museli dočasně zemi opustit. Osobně neznám mnoho animátorů ze svého rodného města a vlastně ani z Ukrajiny obecně, ale doufám, že jsou všichni někde v bezpečí a že tahle hrozná noční můra brzy skončí. Znáám spoustu lidí, kteří o téhle válce tvoří krátké animace na sociální sítě. Občas je tvořím i já. Člověku to pomáhá dostat ze sebe ten bezmocný vztek, co cítí. Dokonale odráží náladu naší doby, naší generace a lidem zlepšují náladu. Nicméně si nemyslím, že by něco mohly ovlivnit nebo že by někomu otevřely oči. Je to pro nás spíše taková terapie uměním, protože animace promlouvá prostřednictvím metafor. A nic na lidi nezapůsobí silněji než autentické, strašné a naprosto šokující dokumentární záběry. Všichni teď děláme, co je v našich silách, ale momentálně je našim hlavním cílem prostě přežít..

hrozná varianta cenzurou prošla a tak byla prodávána do Evropy aji do Ameriky, kde dokonce dostala v gangsterským Chicagu cenu... šmarja:-)

Co bylo - bylo... já toho boxingu zažil už jáje je jájejejeje..., ale včilej již mám klid a ani nejsem naštván svými prohrami a ani nejsem na větví ze svých výher sporadických... A animák jako takovej je pro mne již jako nějaká divná ozvěna z pohoří, kde jsem kdysi dávno chodil na túry a ošmajdával si botky a semtam pozvrtil kotníky a čichal k endemický květeně...

*I.Novák (ten Putin mne teda výsostně sere !)
P.S.: Shodou nevábných rodinných okolností Vás musím informovat, že se teda v tom Liberci nemohu osobně festivalově vyskytnout....*